

STEKLAR

Izhaja od leta 1959

Letnik XXXX, št. 6

Hrastnik, 24. 6. 1999

OPAL HRASTNIK

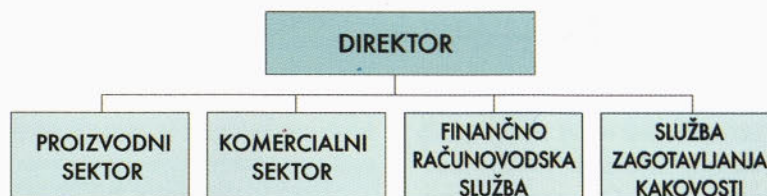
Podjetje za proizvodnjo in trženje steklenih komponent svetil in gotovih svetil

Formiranje novega podjetja za proizvodnjo gotovih svetil v hrastniški dolini je vse bliže. Opredeljeno je njegovo poslanstvo, vizija in tudi temeljni cilji. Vse to je sestavni del strateškega načrta novega podjetja, ki je v zaključni fazi izdelave.

Visoko avtomatizirana proizvodnja gostinskega in embalažnega stekla ter povsem ročna proizvodnja razsvetljavnega stekla v okviru enega podjetja na eni lokaciji v Evropi ne obstaja. Edina izjema je Steklarna Hrastnik, kar pa je posledica njenega zgodovinskega razvoja in specifik nekdanjega jugoslovanskega tržišča. S približevanjem države Slovenije Evropski uniji in odpravljanju vseh zaščit za domače proizvajalce tudi na področju steklenih izdelkov, je nujno potrebno programsko prestrukturiranje tudi v Steklarni Hrastnik.

Proizvodnja steklenih komponent gotovih svetil mora v tem kontekstu pridobiti nove možnosti za preživetje in razvoj s finalizacijo produkta, to je proizvodnjo gotovih svetil. Temu programu je potrebno ponuditi normalnejše prostorske pogoje za dolgoročen

Slika št. 1: Organizacijska shema OPAL HRASTNIK, d.o.o.

uspešen razvoj, ta dejavnost se mora izseliti iz obstoječih prostorov v nove večje prostore, kjer se bo lahko na primeren način organizirala proizvodnja, optimirala logistika, skladiščenje. Obstoječi dejavnosti mora pričeti rasti dodana vrednost, ki bo omogočala pokrivanje dinamično rastočih stroškov dela. S kompletiranjem in proizvodnjo gotovih svetil bo novo podjetje izgubilo konkurente iz vzhodnoevropskih in daljno vzhodnih držav, pridobilo bo konkurente iz zahodnoevropskih držav.

Z izselitvijo in osamosvojitvijo programa razsvetljave bo tudi avtomatska proizvodnja gostinskega in embalažnega stekla dobila nove razvojne možnosti, namesto treh manjših steklarskih peči bo moč v naslednjih letih proizvodnjo organizirati na dveh večjih pečeh, pri čemer se bodo znatno zmanjšali fiksni stroški podjetja, povečala se bo profitabilnost in s tem konkurenčnost proizvodnje embalažnega in gostinskega stekla.

Novo podjetje bo pričelo s poslovanjem kot družba z omejeno odgovornostjo z 1.1.2000 s polnim imenom: OPAL HRASTNIK, podjetje za proizvodnjo svetil, d.o.o. Družba bo imela enočlansko upravo - direktorja, ki bo zastopal družbo neomejeno. Ostali organi družbe in njenega nadzora bodo formirani skladno z veljavnim Zakonom o gospodarskih družbah.

Steklarna Hrastnik bo izločila iz svojih sredstev in vložila v novo podjetje vsa svoja zemljišča in objekte na

desni strani Save v Hrastniku, vsa stalna in gibljiva sredstva, ki jih danes uporablja za svoje potrebe PC razsvetljava v okviru Steklarne Hrastnik in vsa sredstva, ki so vezana na to dejavnost, kot so zaloge polizdelkov, gotovih izdelkov, pomožnega materiala itd.. Ta sredstva bodo sestavni del sredstev nove družbe in bodo prenešana v novo podjetje na dan 31.12.1999.

To premoženje Steklarne Hrastnik bo predstavljalo le dve tretjini ustanovitvenega kapitala novega podjetja, tretja tretjina bo v denarni obliki vložena s strani Steklarne Hrastnik in drugih investorjev v višini 250 mio SIT.

Družba bo imela in izvajala vse poslovne funkcije, ki so vitalnega pomena za doseganje poslovnega načrta podjetja. Podjetje bo imelo v svoji strukturi proizvodni sektor, komercialni sektor, finančno računovodsko službo in službo zagotavljanja kakovosti.

IZ VSEBINE:

- Opal Hrastnik
- Sejem Vino
- Intervju: F. Barič
- Matija Koritnik
- Zdravniški nasveti
- Zanimalo vas bo
- Horoskop
- Križanka

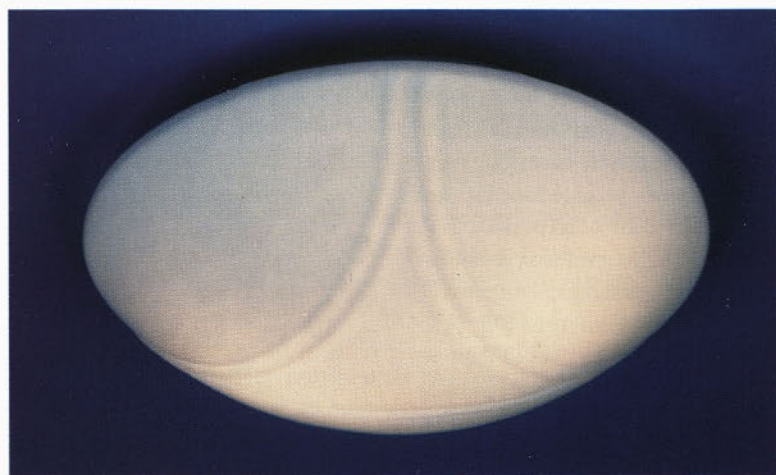
Izhajajoč iz dejstva, da so podjetje ljudje in da bo novo podjetje zaposlovalo 300 ali več delavcev, smo želeli na vodilna mesta postaviti ljudi z ugledom, sposobnostmi in ambicijami. Podjetje bo vodil ing. Franci Zajc, ki danes zaseda delovno mesto vodje vzdrževanja in investicij v Steklarni, za najožja sodelavca pa si je izbral dipl.ing. Matjaža Gučka za vodenje proizvodnega sektorja in dipl.oec. Edito Čadež za vodenje komercialnega sektorja. Nedvomno je to ekipa, ki ji gre zaupati, ki je velik garant za uspeh novega podjetja, predvsem pa ima polno podporo posloводства Steklarne Hrastnik.

Iz srca želim srečo in uspehov novemu podjetju Opal Hrastnik d.o.o. in njenemu mlademu vodstvu.

Stojan Binder

Predlog znaka novega podjetja

VINO V LJUBLJANI

zveze in Nemčije, prireditve pa je obiskalo že šestdeset tisoč obiskovalcev.

V isto leto sodi tudi začetek Mednarodnega ocenjevanja vin, sejem pa je takoj navezal tudi stike z O.I.V., Mednarodnim uradom za trto in vino v Parizu. Tako je leto pozneje francoska vinarska revija "La revue vinicole international" zapisala, da je ljubljanski vinski sejem na najboljši poti, da se razvije v najpomembnejšo tovrstno prireditve na svetu. In tako je tudi bilo, saj so z letom 1955 v Ljubljani začeli nizati številke vseh prihodnjih sejmskih vinskih prireditve in letos se ta najpomembnejši vinski dogodek v Sloveniji ponaša že s svojo petinštirideseto ponovitvijo.

Prvotne, najstarejše korenine ljubljanskega vinskega sejma pa segajo še dlje v preteklost. Še pred pomladjo narodov, že na samem začetku prejšnjega stoletja, so v letu 1811 pripravili znameniti sejem "Pokušnja ilirskih vin". Stoletje kasneje se je nadaljevalo na drugačnih osnovah. V letu 1921 je bil v Ljubljani ustanovljen Ljubljanski velesejem, soustanovitelj mednarodne sejmske zveze UFI, ki je odigral pomembno vlogo tudi na vinskem področju. V letu 1926 je to pomembno podjetje pripravilo prvo razstavo vina v Ljubljani, razstave so si kasneje sledile skozi vse obdobje, zamrle pa niso niti med drugo svetovno vojno. Pomembnejše prelomnice so še sledeče:

- 1960 - poleg ocenjevanja vin in vinske embalaže je prvič potekalo tudi ocenjevanje sadnih sokov,
- 1961 - ocenjevanjem se je prvič pridružilo tudi mednarodno ocenjevanje žganih pijač,
- 1969 - na ocenjevanje je prispelo najstarejše tuje vino v zgodovini

Kolikokrat se je že izkazalo, da velikost in pomembnost ne hodita z roko v roki. Slovenija sodi po velikosti med majhne evropske države, saj meri komaj nekaj več kot dvajset kvadratnih kilometrov (po velikosti je na 149. mestu v svetu) in šteje slaba dva milijona prebivalcev, od tega jih samo v glavnem mestu živi nekaj več kot 260 tisoč. Zato pa je država vinogradniško močna in pomembna, k čemur veliko pripomore tudi sama lega; na tako majhnem prostoru se mešajo in prelivajo popolnoma različni pogoji za vinogradništvo; od tistih, podobnih avstrijski Štajerski, ki dajejo kakovostna bela vina, do pogojev, podobnih italijanskemu Coliu, kjer so prav tako doma izvrstna bela, pa tudi zadnje čase v svetu vse bolj cenjena rdeča vina. Uradno premore Slovenija tri vinorodne okoliše:

- Podravski,
- Posavski in
- Primorski, znotraj njih pa je razdeljena še na štirinajst okolišev ter številne podokoliše in lege. Prav zato tudi ni naključje, da se je v osrčju te z vinom bogate dežele pred štirinštiridesetimi leti začelo ocenjevanje žlahtne kapljice, vinski sejem pa je živ že skoraj pet desetletij.

KAKO SE JE VSE SKUPAJ ZAČELO

Že prvi koraki modernega vinskega sejma v Ljubljani so bili pospremljeni z navdušenjem. Začeli so se z letom 1954 in že prvo leto, na takrat prvi razstavi vin, se je predstavilo preko dvesto razstavljalcev, poleg domačih tudi avstrijski, razstavljeno pa si je ogledalo več kot petindvajset tisoč obiskovalcev. Vse to je bila dobra vzpodbuda organizatorju, ki je v naslednjem letu, med 3. in 11. septembrom pripravil prvo mednarodno razstavo vin. Tokrat so sodelovali, poleg slovenskih, še razstavljalci iz Avstrije, Francije, Italije, Švice, Velike Britanije, Sovjetske

Grafična predloga našega razstavnega prostora na sejmju Vino.

vinskega sejma doslej, vino Lagrima delicieze - Malaga iz Španije. Ponašalo se je z letnico 1885.

- 1975 - pripravljena je bila ljubiteljska pokušnja vin,
- 1976 - mednarodno vinsko ocenjevanje je potekalo prvič po pravilniku OIV,
- 1990 - ljubljansko ocenjevanje je priznано v uradnem listu Evropske skupnosti, s čimer se lahko pohvalijo le še tri ocenjevanja v svetu.

Danes je podoba še popolnejša, saj vino v Ljubljano privablja priznane enologe z vsega sveta, hkrati z njim pa tudi številne ljubitelje dobre kapljice, za kar ima organizator Ljubljanski sejem, nedvomno velike zasluge.

V štirih desetletjih je sejem Vino večkrat spremenil svojo podobo. Sprva kot pomembna vinarska razstava je v naslednjih letih dopolnjeval in širil razstavnii program. Že v šestdesetih letih je postalo celotno dogajanje tudi turistično zanimivo, glasba in zabava pa je vse bolj dopolnjevala in zaokroževala podobo vinskega sejma. Do sedemdesetih let je tako sejmišče beležilo letno več kot sto tisoč obiskovalcev vinskega sejma. A s takšnim vinskim sejmom niso bili zadovoljni poznavalci, saj se je prireditve vedno bolj odmikala od prvotne zamisli.

Promocija vin, zlasti pa izobraževanje in dvigovanje vinske kulture je ponovno začelo stopati v ospredje v kasnejših osemdesetih letih. Na

sejmju so se srečevali strokovnjaki, poizkušali dobra domača in tuja vina, hkrati pa so si ogledali še vinogradniško opremo in številne razstave, ki so spremljale vinsko prireditve.

Letos se je cca 20.000 obiskovalcem na 4.000 m² razstavnih površin predstavilo 84 razstavljalcev iz sedmih držav.

Tudi Steklarna Hrastnik se je udeležila opisane sejmske prireditve v Ljubljani, in sicer s 24 m² razstavnih površin. Šlo je za promocijo izdelkov:

- namiznega programa,
- embalažnega programa ter
- razsvetljavnega programa (predstavitev plafonjer v funkciji svetil na stropu).

Zabeleženo je bilo pričakovano zanimanje za naše izdelke, s tem da je bil največji poudarek na povpraševanju po steklenicah različnih oblik in velikosti.

Pridobljene so bile mnoge kakovostne informacije o potrebah naših končnih potrošnikov, zaznane so bile želje naključnih kot tudi nenaključnih obiskovalcev.

Z namenom povečanja prodaje oz. ustvaritve večjega tržnega deleža na slovenskem trgu, bo potrebno preučiti vse zbrane informacije, vse potrebe, želje ter v skladu z možnostmi Steklarne Hrastnik povečati oz. izboljšati ponudbo naših izdelkov na domačem tržišču, ki kljub svoji majhnosti ni in tudi ne sme biti zanemarljivo.

Brigita Stopar

MATIJA KORITNIK

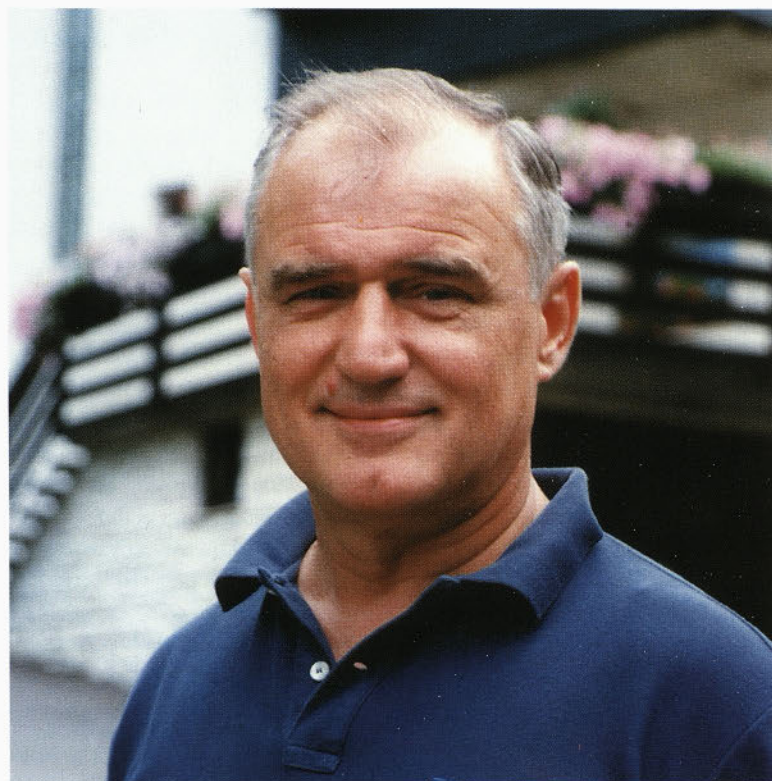
Misli ob njegovem odhodu v pokoj

Tokrat naj bi v tem sestavku predstavila g. Matija Koritnika, vodjo PC namizno steklo, ki je konec maja zapustil firmo in odšel v zaslužen pokoj. Že na samem začetku mojega razmišljanja, kako pričeti ta t.i. intervju, sem ugotovila, da je to pravzaprav zelo težka naloga. Kako naj bi tako na kratko pa vendar celovito predstavila moža, ki je v bistvu bil med tistimi redkimi izbranimi, ki so pisali zgodovino Steklarne Hrastnik. Vsekakor največ povedo njegova dela ter zaupanje in znanje, katerega so pridobili od njega prav vsi, ki so imeli kadarkoli čast z njim poslovno sodelovati. Zato menim, da je prav, da prepustim besedo le-tem. Ker je prostora malo, ljudi, ki so sodelovali z njim vsa ta dolga leta pa ogromno, sem na teh straneh zbrala o Matičetu (kakor smo ga vsi klicali) le misli nekaterih, upam pa si trditi, da bi dobila enake oz. podobne izjave tudi od vseh ostalih.

Ker pa Matičeta vsi najbrž le ne poznajo tako dobro, naj ga le na kratko najprej predstavim, nekako tako, kot se mi je predstavil sam.

Rodil se je l. 1947 v hiši čisto blizu Steklarne, katera stoji še danes. Pravi, da je imel mladost zelo lepo, pa čeprav razmere takrat ravnó niso bile rožnate. Tudi njegov oče je že delal v Steklarni in njegova edina in velika želja je bila, da bi se v isti tovarni zaposlil nekoč tudi njegov sin. Matiče je njegovo željo vsekakor več kot samo izpolnil in danes bi bil lahko njegov oče ponosen nanj. Po opravljeni srednji strojno-tehnični šoli se je l. 1965 zaposlil v Steklarni Hrastnik kot konstruktor orodij v pripravi dela. Takratni direktor, g. Klanšek je kaj kmalu ugotovil, da ga

je škoda za pisarniško delo in da ga veliko bolj potrebujejo v proizvodnji, zato ga je l. 1967 premestil na delovno mesto izmenovodje avtomatske proizvodnje, in sicer na 4-izmensko delo. To je bil vsekakor za 20-letnega fanta, ki do takrat ni imel pojma o delovanju steklarskih peči ter avtomatov, pravi šok. Brez vsake osnove ter predizobrazbe o pnevmatskih strojih so ga takoj postavili pred dejstvo. Da pa je bil problem še večji, niti ni bilo nikogar, s katerim bi se lahko o nastalih problemih posvetoval. Sam pravi, da je bila to njegova prva velika prekretnica v življenju. Na tem mestu je ostal vse do l. 1974, ko je bil izbran v ekipo za remont H-28 avtomata na E-peči. Po 3-mesečnem izobraževanju v Nemčiji o izdelovanju kelihov, je prevzel

mesto obratovodja linije kelihov in H-28. Malo kasneje so mu priključili tudi vse preše. Leta 1991, s formiranjem profitnih centrov oz. takrat še programov, pa mu je direktor zaupal vodstvo Programa namiznega stekla. S pomočjo njegovega znanja in vztrajnosti je prišlo do uspešnega prestrukturiranja proizvodnje na t.i. izdelavo tehnološko zahtevnih izdelkov visoke kakovosti in designa, ki ga je narekovalo tržišče.

Poleg uspešnega vodenja Programa namiznega stekla, raznih inovacij, zaradi katerih je l. 1980 prejel tudi prvomajsko nagrado, pa je bil vseskozi tudi politično aktiven. Njegove funkcije so se vrstile ena za drugo - od vodstva samoupravnih organov, predsednika DS, sekretarja ZK, člana CK ZK, vse do predsednika krajevne skupnosti Dol. Matičeta nismo imeli oz. nimamo radi in mu zaupamo samo v Steklarni Hrastnik, enako spoštovanje uživa prav pri vseh, ki ga poznajo.

Poglejmo si torej, kaj so imeli o njem povedati njegovi sodelavci oz. poslovni partnerji.

Stojan Binder, direktor Steklarne Hrastnik

Delo kolege Matije sem spremljal aktivno le zadnjih deset let, ko sem prevzel vodenje celotne proizvodnje. Moram reči, da je bil Matiče nekaj posebnega v vseh ozirih, pa pustimo njegovo strokovnost, ki je nesporna in katero mu priznavamo tako mi kot naši poslovni partnerji, kupci in konkurenti. Gre pravzaprav za en fenomen, in sicer, da je Matiče tako v mojih očeh, kot v očeh vseh svojih sodelavcev, partnerjev in kolegov užival izjemen ugled tudi kot človek nasploh. On je bil po svoje na nek način posebjeno poštenje in moram reči, da so akcije, katere sem vodil v podjetju na raznih področjih in v katere sem uspel vključiti tudi kolego Matičeta, dobile z njegovo prisotnostjo neko garancijo za uspeh. Kako je uspelo temu človeku ustvariti tako zaupanje pri vseh ljudeh, je za mene še danes uganka. Svoj plemeniti značaj pa je dopolnjeval še s svojo sposobnostjo. Bil je eden tistih, ki je imel pred seboj nalogo, da z izredno skromnimi sredstvi naredi skoraj nemogoče - da Steklarna Hrastnik osvoji t.i. vrh piramide, da postanemo

Prvomajska nagrada l. 1980

proizvajalci modnih izdelkov visoke tehnološke vrednosti in visoke dodane vrednosti, Matičetu je to v znatnem delu tudi uspelo doseči. Pod njegovim vodstvom smo osvojili firmo Glaskoch, t.j. firmo, ki je vodilna na področju oblikovanja steklenih izdelkov iz navadnega stekla. Glavnino naših izdelkov, katere smo si zadali oz. jih dobili v delo, je Steklarni pod njegovim vodstvom uspelo tudi uspešno predstaviti na trgu in prodati. Daleč od tega, da bi bilo sedaj njegovo delo končano, zato sem ga osebno poposil, naj sodeluje z nami tudi v bodoče, sicer ne kot operativec, temveč kot strokovni delavec na področju razvoja novih izdelkov in uvajanja novih tehnologij v Steklarni Hrastnik. To je moja želja, upam in želim pa, da bo tudi prisluhnil tem našim ambicijam in se odzval.

Slavko Marcen, vodja razvoja in oblikovanja

Matijo Koritnika sem spoznal v šestdesetih letih, to je v času velike razvojne ekspanzije Steklarne Hrastnik. Splet okoliščin naju je potem ločil za daljše obdobje, saj sta bila design in množična avtomatska proizvodnja (za takratno Jugoslavijo) dva različna pojma. Resneje sva se srečala l. 1984, ko smo začeli s projektom kvalitetnih kozarcev Cortina na stroju H-28, kar je pomenilo vrnitev Steklarne Hrastnik na tem programu v Evropo. Tudi l. 1991 je bilo najino sodelovanje uspešno, saj sva bistveno prispevala k realizaciji projekta čvrsto pihanih kozarcev na H-28 (Vienna). Pravo sodelovanje pa se je začelo l. 1993, ko smo v Programu namiznega stekla začeli s prestrukturiranjem asortimana. Od kopiranja evropskih uspešnic (Vera, Trio itd.) do začetega sodelovanja s firmo Glaskoch in lastnega designa. Nesporno je bil prispevek g. Koritnika v omenjenih prelomnih obdobjih za Steklarno Hrastnik pomemben, da ne rečem odločilen. V tem kontekstu si skoraj ne morem predstavljati bodočih zahtevnih nalog na programu pogrnjene mize brez sodelovanja g. Koritnika.

Vili Petrič, vodja prodaje namiznega stekla

V zadnjih letih je proizvodnja v Programu namiznega stekla doživela velik razcvet. Dosegli smo svetovni nivo, tako na področju kvalitete kot na designu. V vse to je velik delež prispeval tudi Matija Koritnik, ki je v bistvu s svojim znanjem omogočil ta kvalitetni preskok. Z vsem tem pa je prišlo tudi do porasta prometa. Vsekakor je Matija s tem položil temelje za boljše in lepšo prihodnost firme. Nikakor pa sedaj ob njegovi upokojitvi ne smemo pozabiti na njegove kvalitete. Njegovo znanje bo potrebno tudi v bodoče, kajti pred nami so vedno novi izzivi, novi zahtevnejši izdelki. Le-ti prinašajo večjo in novo dodano vrednost. Upam, da bo Matija želel prisluhniti novim izzivom in da jih bo še naprej, skupno z ostalimi sodelavci, uspešno realiziral.

Dean Žagar, obratovodja I-peči

Matiče je bil kot šef dovolj strog. Je človek, ki ima izredno veliko znanja v steklarski branži in nekaj od tega je prenesel tudi na nas. Vsi smo se trudili, da bi v teh letih, ko je bil med nami, osvojili čim več njegovega znanja. Bil je pravičen človek, čeprav včasih tudi ni imel vedno prav. Z njegovim odhodom v pokoj smo izgubili izrednega sodelavca in pa prijatelja, ki je znal vzpostaviti med ljudmi dobre poslovne in prijateljske vezi. Zato mislim, da se bo tudi v bodoče rad vračal v našo sredino, kjer bo vedno dobrodošel.

Franz Plaikner, direktor in solastnik firme Peter

V zadnjih letih je Steklarna Hrastnik naredila velik napredek na tehničnem področju pri novih izdelkih. V kratkem času so bile dosežene velike izboljšave. Na področju namiznega stekla je zaradi tega prišlo do večjega porasta v fakturiranju firme Steklarna Hrastnik. Gospod Koritnik si je vedno zelo prizadeval, da se realizirajo novosti. Izdeloval je zelo dobre izdelke z relativno starimi stroji. Njegova obljuba je bila obvezujoča. Če je g. Koritnik stranki obljubil, da se ta izdelek lahko realizira, potem je to tudi realiziral. Te obljube so ustvarile osnovo zaupanja, ki je danes velik bonus za Steklarno Hrastnik. Stranke in tudi mi kot firma Peter, smo zelo žalostni, da g. Koritnik odhaja v pokoj. Skupaj smo opravljali dobro delo. Upamo, da se bo novo tehnično vodstvo v Steklarni Hrastnik prav tako potrudilo, da bo za Steklarno in njene stranke realiziralo in proizvajalo nove stvari oz. artikle. G. Koritniku želimo vse dobro, nam pa želimo, da bo, tako kot je obljubil, še naprej pomagal pri realiziranju novosti.

Reinhold Schmitz, vodja kontrole kvalitete pri firmi RASTAL Höhr Grenzhause

Gospod Koritnik je bil za firmo Rastal v bistvu garancija za kvaliteto. Pri mojem pregledu oz. preverjanju kvalitete novega izdelka ter pri ostalih morebitnih problemih, je bil tista kompetentna oseba razgovora, ki je vsak problem dobro poznal v samo jedro in ga je tudi na kar najhitrejši način odpravil. Na gospoda Koritnika se je lahko vsak človek zanesel. Vsekakor obžalujemo njegov odhod iz firme in upamo, da bo njegov naslednik zgled njega. Gospod Koritnik, zaposleni v firmi Rastal vam želimo veliko zdravja ter sreče v krogu vaše družine. V svoji zasluženi upokojitvi čim bolj uživajte.

Albin Lavrič, vodja PC avtomatske proizvodnje

Z Matičetom sem začel delati leta 1974. V tem času sem preživel z njim veliko prijetnih trenutkov. Bili so tudi problemi, vendar pa je Matiče kot odličen psiholog znal delati z ljudmi, do ljudi je imel izjemno dober odnos. Zato so se tudi redki problemi hitro in po mirni poti rešili. O njem se da povedati dejansko veliko. Bil je inovator, odličen sodelavec, strokovnjak. Osebno pa mislim, da ima pri njem največjo ceno ravno znanje in pa njegova pripravljenost, da bi letega posredoval naprej vsem svojim sodelavcem, ne glede na rang v firmi. Zato mislim, da je ravno to njegovo posredovanje znanja sodelavcem njegovo največje bogastvo, ki ga je zapustil firmi. Glede njegovega odhoda v pokoj bi rekel le to, da je to za Steklarno Hrastnik sigurno velika škoda, saj je glede na leta in pa kondicijo šel kar malo prekmalu. Mislim pa, da Steklarni Hrastnik še vedno lahko pomaga in prepričan sem, da v kolikor mu bo služilo zdravje, tudi bo. V firmi imamo namreč mehanizacijo za učenje ter veliko novih, komaj zaposlenih mladih sodelavcev, ki so nabiti s teorijo iz šole, manjka pa jim prakse. Mislim, da je ravno Matiče tisti pravi človek, ki bi jim lahko olajšal in popestril to pot do manjkajočega praktičnega znanja.

Ludwig Schmidt, vodja nabave pri firmi SAHM Höhr Grenzhause

Obveščeni smo bili, da je odšel g. Koritnik v pokoj. Z njegovim strokovnostjo, znanjem ter s svojim prijaznim obnašanjem, je vsekakor zaslužil vse naše zaupanje. Zaradi tega je bilo tudi naše poslovno sodelovanje tako uspešno in v zadovoljstvo obeh firm. V nadaljnjem življenju mu želimo veliko sreče, zdravja in zadovoljstva, ter da bi se lahko sedaj posvetil vsem tistim, za kar ga je prej njegovo delo prikrajšalo.

Stane Senegačnik, obratovodja G-peči

Midva sva začela nekako sodelovati kot izmenovodji na avtomatih leta 1967. Ravno tesno najprej nisva sodelovala, saj nisva bila na isti izmeni. Potem je Matiče sodeloval kot obratovodja pri uvajanju linije za kelihe, ko pa so se k njemu priključile še preše, je postal moj šef. Že takrat je pokazal svojo vztrajnost za doseganje zastavljenih ciljev. Mi smo se temu prilagajali. Še tesnejše pa je bilo najino sodelovanje, ko sem prevzel mesto tehnologa. Takrat sva začela skupaj reševati probleme uvajanja novih izdelkov. Moram reči, da je bilo najino sodelovanje vedno korektno, brez večjih problemov. Bil je zelo vztrajen, v vsako stvar se je moral tudi sam prepričati, tako da mu je bilo vedno vse jasno. Njegov prispevek v Steklarni Hrastnik je sigurno zelo velik, največji pa po letu 1991, ko je prišlo do krize in katero je zelo uspešno prebrodil. Njegovo znanje in sposobnosti bi Steklarna vsekakor še vedno potrebovala. Vendar pa se moramo vsi mi sedaj z njegovo upokojitvijo temu prilagoditi. Posledica je vsekakor, da moramo biti sedaj bolj samostojni.

Sejad Karaman, vodja stroja

Po odhodu g. Koritnika v pokoj se za nas delavce v neposredni proizvodnji dejansko ni nič spremenilo. Pri tem mislim predvsem na delo. Proizvodnja mora teči dalje enako kot prej. Vseeno pa ga pogrešamo, saj smo se v teh dolgih letih nekako navadili eden na drugega. Tudi našega novega šefa, g. Lavriča, poznamo že dolga leta, zato ne vidim razloga, da bi bilo v bodoče kaj slabše. Vsekakor moramo stremeti za tem, da nam bo v bodoče še boljše, tako na delu, kot v življenju nasploh.

Slavko Jelenc, vodja menjav

Ko sem prišel v to sredino, mi je bil takoj všeč njegov nastop. Do nas sodelavec je bil kot šef skoraj premalo oster. Veliko je imel prav, včasih pa tudi ne. Vendar pa so se vsa morebitna navzkrižja uredila v zadovoljstvo vseh. Vsekakor je s svojim znanjem prispeval velik delež, še posebno v tistih težkih časih, ko se je spreminjala proizvodnja in so se v bistvu učili iz lastnega dela kot so vedeli in znali. Vsekakor bomo njegovo znanje potrebovali tudi v bodoče, zato bi bilo lepo, da bi letega delil še kdaj z nami.

Boris Matko, tehnolog

Matičetu kot šefu smo prav vsi zaupali. Bil je poln znanja, katerega si je pridobil skozi vsa ta leta, ki jih je preživel v Steklarni. Vsi smo ga spoštovali tako kot človeka kot tudi šefa. Ni bil zamerljiv, pa čeprav smo se kdaj tudi skregali. Bil pa je dovolj odločen in večinoma je imel tudi prav. V kolikor si ga poslušal, si se vedno od njega veliko naučil. Zato smo se razumeli tudi kot prijatelji, pa čeprav je bila med nami velika starostna razlika. Kot človek je skromen in pošten, za kar si zasluži še dodatno spoštovanje. O njegovem delu mislim, da ni potrebno posebej govoriti, saj je govorilo namesto njega delo samo. Seveda so bile včasih tudi težave, predvsem zaradi zahtevane visoke kvalitete in designa, vendar pa smo le-te vedno s skupnimi močmi uspešno rešili. Glede njegovega odhoda v pokoj pa menim, da bi ga Steklarna tudi v bodoče potrebovala, seveda pa bomo morali enako uspešno nadaljevati tudi brez njega. Se bomo morali pač vsi malo bolj potruditi. Je pa vsekakor njegov odhod izguba za vse nas. Jaz osebno ga bom pogrešal, saj mi je velikokrat pomagal s svojim nasvetom.

Kavni servis Mocca Glaskoch

Jože Drame, komercialist

Vprašala si me, kaj menim o Matičetu kot sodelavcu in človeku. Vedno se pri takšnih vprašanjih najprej vprašamo, koliko časa se poznamo. Vesel sem, da si me to vprašala, saj ga poznam že več kot dvajset let. Moji prvi koraki v Steklarni so že bili povezani z njim. Kot planer-analitik sem moral spoznati delo na prešah, H-28 in Matiče je bil tisti, ki me je o tem učil. Sedaj, v zadnjih letih, ko pripravljam plane na P-3, pa se je najino delo ponovno prekrizalo. Nobena stvar mu ni težka in vedno si najde čas za pogovor. Planiranje proizvodnje je zato tudi lažje. Kot človek te je pripravljen poslušati, ti svetovati in o tem ne razpravljati s kom tretjim. To je vrlina, ki jo danes kar preveč pogrešamo. Vse o njem pove tudi prijetno vzdušje, ki je bilo na njegovi poslovilni zabavi. Imeli smo se "fajn"!

To torej mislijo o Matičetu njegovi sodelavci, partnerji in navsezadnje lahko rečemo tudi prijatelji. Za konec pa naj navedem misli gospoda Koritnika o ljudeh, s katerimi je sodeloval od samega začetka, pa vse do svoje upokojitve:

"Imel sem srečo, da sem lahko delal z ljudmi, s katerimi se je dalo delati. Bili smo nek team, ki je imel polno razumevanja tudi do osebnih problemov posameznika, če je bilo potrebno. Maksimalno smo si pomagali in mislim, da so bili samo zato rezultati takšni kot danes so. Za vse to sem jim dolžan zahvalo."

Motite se Matiče. Sreče niste imeli samo vi. Imeli smo jo tudi vsi mi, ki smo z vami sodelovali, se od vas učili. Zatorej nikar nam ne odrecite svojega znanja in sposobnosti tudi sedaj in se odzovite povabilu vseh nas.

Edita Čadež

Sabina Žlindra, vodja zagotavljanja kakovosti

Proizvodnja in zagotavljanje kakovosti sta verjetno za večino ljudi tista dva dela sistema, pri katerih prihaja do razhajanj v sprejemanju nivoja kvalitete. Vendar do takšnih trenutkov je pri naju prihajalo zelo redko. G. Koritnik je namreč na podlagi poznavanja poteka prejšnjih proizvodenj in poznavanja kupcev znal določiti mejo še sprejemljivega. Skupaj smo poskušali izoblikovati kvaliteto Steklarne in želim, da jo bomo v nadaljevanju tudi uspeli obdržati. V času, v katerem sva sodelovala, smo mu lahko vedno zaupali in vedno, kadar smo se česa lotili, nam je uspelo. Zato upam, da je vsaj del svojega znanja in bogatih dolgoletnih izkušenj pri vodenju proizvodnje pustil pri svojih naslednikih.

Bivši vidni sodelavci Steklarne Hrastnik FRANC BARIČ - NANI

Na bregu Save ob domu Brodarskega društva sva se tokrat pogovarjala s starosto tega društva in enim izmed najboljših steklarjev svoje generacije Francem Baričem, ki pa ga vsi poznamo kot Nanija. Vedno je živel zelo pestro življenje, zato ima o njem tudi kaj povedati. Čeprav zna bolj kot z besedami govoriti z dejanji, je njegova zgodba zanimiva in privlačna tudi za bodoče generacije.

• Čas hitro teče; zanima me, kdaj ste prestopili prag Steklarne Hrastnik?

Delati sem začel leta 1951, ko sem dopolnil komaj 14 let. Kljub rosnim mladosti sem bil krepak fant, zato so me dodelili k steklarskemu mojstru Hudiju, ki je izdeloval steklene balone.

• Izhajate iz steklarske družine?

Steklarstvo je res družinska tradicija. V naši številni družini - sedem bratov in sestra, smo se fantje v glavnem odločili za hojo po očetovih poklicnih stopinjah. Že kot kratkohlačniki smo spoznali, kakšno je to delo, saj smo se izmenjavali pri nošenju malice očetu. In komaj smo čakali, da smo lahko v času odmora redno zaposlenih sukali steklarsko pipo in oblikovali prve izdelke.

• Potem najbrž ni bilo veliko dilem pred poklicno odločitvijo?

Ko se je bilo potrebno zares odločiti, sem si izbral poklic mesarja, vendar je smrt lastnika mesnice, kjer sem se nameraval učiti, spremenila moje načrte.

Oblikovanje žareče steklene mase mi je zlezlo pod kožo, vzljubil sem ta poklic in kljub kar nekaj različnim ponudbam drugih firm se nisem odločil za spremembo poklica. Priznati pa moram, da je k temu pripomogla tudi ljubezen do Save.

• Kljub temu da niste menjali zaposlitve, ste delali na precej različnih proizvodnih programih...

Ker sem hotel priti stvarjem do dna in sem se vedno zanimal za različne tehnike izdelave steklovine, sem bil splošno uporaben. Kjerkoli je kdo manjkal ali jim proizvodnja ni tekla, kot bi morala, so me razporedili. Zato večja spretnost, vedoželjnost in delavoljnost niso vedno prednost. Včasih sem se kar

težko prilagodil preskoku od izdelovanja najmanjših krogel do največjih balonov. Pa vendar je šlo...

• Kasneje ste postali brigadir. Na katerem proizvodnem programu?

Ko sem postal brigadir, so artikole pogosteje menjali celi brigadi - krogle, steklenice, kozarce, balone ...

V kakršnikoli vlogi sem že bil, sem se trudil po svojih najboljših močeh. Tak sem ostal tudi, ko sem prevzel brigadirstvo. Nikoli nisem ob koncu meseca prosil za priznanje kakšne ure. Čeprav v svojo škodo, sem vedno vztrajal, da bomo imeli, kolikor smo naredili. Naj je bil z izdelovanjem kakšnega artikla še takšen križ, smo vedno dosegli vsaj normo. Pri kakšnih drugih izdelkih pa smo si rezultate popravili.

• Je bila plača premosorazmerna z vložnim trudom pri delu?

Vse je odvisno od tega, s kom se človek primerja. Naša brigada je v primerjavi z ostalimi vedno dobro zaslužila, ker smo se znali vsakega dela prav lotiti. Primerjava pa ni zdržala pri plačah delavcev v ostalih steklarnah npr. v Slovenski Bistrici, kjer so pri mnogo ohlapnejših normativih zaslužili veliko več. In bolje, da o primerjavi z rudarji niti ne govorim.

• Pa vendar, ko vas gledam, kako sukate roke, ko mi razlagate o svojem delu, imam občutek, da bi še vedno lahko nasukali stekleno maso, da ste v duši še vedno steklar?

Tega človek nikdar ne pozabi, preide ti v kri. Steklarski poklic je lep in zelo zanimiv. Potrebne je celo nekaj umetniške duše in navdiha. Škoda pa je, da zaradi norm in drugih pritiskov slej ko prej postaneš robot...

Kjerkoli je kdo manjkal ali jim proizvodnja ni tekla, kot bi morala, so me razporedili.

• Ročna proizvodnja je bila v Steklarni Hrastnik največji in najpomembnejši del proizvodnje. Kako se spominjate tistih časov?

Delalo je okrog 100 brigad v polnih zasedbah. Imeli smo ogromno naročil, ki smo jim težko zadostili, čeprav smo po cele mesece delali tudi ob sobotah in nedeljah.

• Veliko je bilo tudi udarniškega dela...

Vse, kar se je gradilo znotraj tovarne, je zraslo na račun odrekanja pri plačah ročne proizvodnje. Krediti se niso najemali. Tudi dandanašnji najbolj čislana avtomatska proizvodnja, brez ročne ne bi zmogla. Iz naših sredstev so bili nabavljeni stroji, kar precej mesecev je preteklo, preden je nato na njih stekla normalna proizvodnja ... Zato sem precej zaskrbljen nad današnjimi trendi združevanja programov in ločevanje na več podjetij.

Vodstvo je vedno našlo kakšen cilj, za katerega je bilo potrebno delati. Po svojem rednem "sihtu" smo kopali in zidali hiše nad Steklarno. Prav tako so se mnogi domovi blizu in daleč - planinski, počitniški, delavski, gradili z denarjem od žuljev steklarjev. Danes pa vse to propada ali pa se prodaja, delavci pa nimajo od tega nič. Tu bi moral biti glasnejši predvsem sindikat, saj so bili to pravzaprav njihovi domovi. Vendar je kot

kaže že prepozno. Pri tem ne mislim le na naše podjetje, cel državni sistem je tak, da to dopušča. Mislim, da je bila večina bolj zadovoljna v prejšnjem sistemu, ki tudi ni bil rožnat, vendar mnogo bolj pravičen.

• V precejšni meri je bila vaša zasluga tudi uvedba nekaterih novih tehnik dela.

Tehnike, kot so toplo rezanje - biserni rob, plise ter krakile, sicer niso bile nove, pač pa so jih vodilni opazili pri svojih ogledih v drugih steklarnah po svetu. Vendar ni bilo nikogar, ki bi jih spravil v življenje pri nas. Ker sem bil znan po svojem smislu za novotarije in vztrajnosti, ki je mejila že na trmo, sem v nešteti poskusih našel tistega, ki je bil najoptimalnejši glede na spremenjene zahteve proizvodnega procesa - od načina oblikovanja stekla, enakomernega razpihanja, gretja, debeline sten... Na začetku sem se moral kar precej truda vložiti tudi v to, da sem prepričal fante, da se nam to izplača. V končni fazi so te tehnike (toplo rezanje...) olajšale delo, oplemenitile proizvodnjo - jo povečale, zmanjšale odpad itd. Sam sem vedno vnaprej premislil, kako se bomo lotili dela, da ga bomo opravili čim uspešneje.

V kakršni koli vlogi sem že bil, sem se trudil po svojih najboljših močeh.

• Torej so bili predpostavljeni brez skrbi, če so izdelavo novega artikla zaupali vam?

Tehnolog se je v tolikšni meri zanesel name, da mi je pokazal le vzorec za izdelek z bisernim robom in mi prepustil, da ga bom oblikoval, kot zahteva kupec. Čeprav nisem bil nikjer po svetu, sem imel dovolj volje in smisla, pa tudi izkušenj na različnih izdelkih, da sem vse različne tehnike aktiviral v svoji brigadi. Res je, da so stroj izdelali doma, v KIKO delavnici, vendar bi brez našega dela ne bilo veliko kruha...

Takrat sem bil užaloščen le zato, ker naj bi moja brigada od vsega tega truda imela za zaslugo le to, da so nam hoteli dvigniti norme, nagrade za inovacije pa so si razdelili povsem drugi ljudje... Takrat pa sem udaril po mizi tudi v prisotnosti takratnega direktorja.

• Znano je, da je delo steklarjev v zahtevnih pogojih. Ste težko zdržali vsa ta leta do upokojitve?

Delal sem celo eno leto več, kot je bilo potrebno. Imel sem srečo, da sem bil vedno zdrav. Res pa je tudi, da pri tem delu človek ne sme biti "cagav" in da se mora nanj ustrezno pripraviti. Vedno sem pazil, da sem se pravilno hranil. To za naše delo ne pomeni skleda solate pred popoldansko izmeno. Sam sem vedno pojedel krožnik tople slane juhe, ki zadržuje vodo. Zato sem lahko kar precej časa zdržal, ne da bi pil. Nasvet sem ponudil tudi ostalim, toda le redki so mi verjeli. Nacejanje z vodo, ki mu seveda sledi prekomerno znojenje človeka popolnoma izčrpa in oslabi. Nekateri pa so za korajžo raje spili kozarček žganega. Takšne je kaj kmalu izdalo zdravje. K dobri kondiciji sta mi prav gotovo veliko pomagala tudi aktivno življenje in šport.

• Steklarski poklic ste imeli radi, vedno pa ste živeli tudi za šport. Kateri?

Brodarski in smučanje. Ustanovili smo tudi smučarsko sekcijo. Celó iz popoldanske izmene smo nosili zidake in les na Ključevco, kjer smo si v svoj "dom steklarjev - smučarjev" urejali majhno hiško. Veliko smo smučali, prirejali tekmovanja.

• Največja ljubezen pa je bila veseskozi Sava in brodarski šport. Kdaj ste se pričeli ukvarjati z njim?

Ko čez Savo v Hrastniku še ni bilo mosta in je brodnik, ki smo mu rekli "Kranjski Janez" prevažal s čolnom iz enega brega na drugega, sem se, kar se je le dalo, veliko zadrževal v njegovi bližini.

Po 2. svetovni vojni, ko so oživila tudi razna društva, sem bil ravno pravih let za ta šport. V tovarni se je ustanovila "Ljudska tehnika" - cizelerji, strugarji in drugi orodjarji so začeli z modelarskim delom, ki je kasneje preraslo te okvire. Veliko zaslug je imel predvsem g. Javoršek.

Prve prostore je imelo društvo pri Logarju, v kegljišču. V mizarski delavnici so nam izdelali prva dva sandolina.

• Biti član Brodarskega društva torej ne pomeni le uživanje ob Savi, voznja s čolni. Veliko tudi modelirate, popravljate čolne...

V naših prostorih imamo tudi opremljen trim kabinet, kjer krepi svoje mišice kar precej Hrastničanov.

Modeliranje, popravljanje in druga dela izhajajo že iz korenin društva - Ljudske tehnike. Vrsto let sem se intenzivno ukvarjal s tem. Izdeloval sem kalupe iz plastike, tudi kajake sem izdeloval sam - najprej lesene, kasneje pa plastične. Danes pa večinoma popravljam in vzdržujem, kjer je potrebno. Imamo opremljeno delavnico, kjer lahko izdelamo marsikaj.

Pri kar precej aktivnostih je angažirana tudi osnovna šola, tako pri pouku kot pri krožkih, kjer pod mentorstvom g. Skočirja izdelujejo razne modele - jadrnice, motorne čolne.

• Kje pa ste se vi naučili delati vse to?

Vedno sem hodil po svetu z odprtimi očmi. Sledil sem novostim na tem področju, ogledal sem si njihovo izdelavo pri najbolj poznanih proizvajalcih brodarskih rekvizitov v Evropi. Dobil sem celo nekaj povabil za delo pri njih. Vedno pa sem se bal za usodo našega društva, bal, da ne bi vse skupaj potonilo.

• Kaj res ni bilo nobenega naslednika?

Kar nekaj jih je prišlo v društvo, vendar je vsakega kmalu minilo veselje, ko je videl, s kako malo sredstvi razpolagamo. Le od sindikata steklarne smo dobili nekaj podpore, občina se ni zmenila za nas. Nikakršnih pogojev nismo imeli, društvo je 13-krat menjalo prostore... Celó v hribih so nas locirali, nato pa smo mimo Klepeja nosili čolne k Savi.

• Ampak rezultati pa kljub temu niso izostali?

Leta 1955 sem bil prvič mladinski državni prvak (v okviru Jugoslavije), leta 1956 že članski državni prvak. Kljub temu se ni nihče

smo po njegovi intervenciji dobili nakazan kar precejšen znesek iz občinskega proračuna, da smo začeli graditi objekt, ki sedaj ves ponosen in svetel stoji na današnji lokaciji. Tudi podmladka je precej. Res je, ne moremo se pritoževati, čeprav bi si glede na rezultate zaslužili več. Seveda smo veseli denarja, ki nam ga kot glavni sponzor nameni Steklarna in tudi drugi sponzorji (Forstek za rafting ...), pa vendar, če se primerjamo npr. z roketom, smo pravi reveži.

• Kako vas najdejo tudi tisti, ki ne živijo v spodnjem delu Hrastnika?

Ko pridejo učenci četrtil razredov na obisk, jim doživeto razlagam o naših aktivnostih, možnostih in priložnostih. Skoraj v vsaki skupini

Steklarski poklic je lep. Škoda pa je, da zaradi norm in drugih pritiskov slej ko prej postaneš robot...

zmenil za nas. Celó v knjigi, ki opisuje vsa področja življenja v naši okolici - Hrastnik skozi desetletja, nisem niti omenjen, medtem ko so nekateri drugi športi povzdignjeni med zvezde. Žal pa ti nekdanji vrhunski telovadci niso znali ohraniti nadaljnega zanimanja za ta šport, ki so ga gojili tudi pri bodočih rodovih in ohraniti prostore. Danes njihova orodja romajo na smetišče zgodovine.

• Če primerjate športne aktivnosti v spodnjem delu Hrastnika nekoč in danes, kaj lahko rečete?

Naše društvo je bilo že tik pred propadom, občinski možje so nam že skoraj porušili naš objekt. Če nam takrat ne bi pomagal pravnik Steklarne g. Sušin, bi nas ne bilo več. Namesto obljubljenih buldožerjev,

se najde kdo, ki še ni slišal za ta šport in kdo, ki ga na novo zastupim z njim. Tudi Bočko, ki je danes evropski prvak, je v klub prišel na ta način.

• In kako pa se začne trening začetnika?

Čoln z novincem najprej privežem na vrstico, da ju ne odnese. Nato pa se prične vaja veslanja: naprej, nazaj, levo, desno - osnove za začetnika. Otroci skoraj skozi zabavo osvojijo tehniko veslanja. Takoj pa tudi opazim razliko med talenti.

• Na koga iz "vaše šole" ste najbolj ponosni?

Za menoj je bila prva zelo uspešna generacija mojega sina in sicer Kavzar, Barič ml., Gnjdlič, Seničar - posamezno v kajaku in

Sam sem vedno vnaprej preštudiral, kako se bomo lotili dela, da ga bomo opravili čim uspešneje.

Halzer, Vovk v kanuju. Po nekajletnem premoru, ko ni bilo niti sredstev, niti pravega zaledja, so bili zelo uspešni fantje Brglez, Medved, Detič. Danes pa imamo spet izredno uspešno generacijo - Kavzar ml., zlasti pa Aleksej Bočko, ki se je ta mesec vrnil z medaljo evropskega prvaka, skupaj z Gregorjem Laznikom pa sta osvojila še naslov prvaka v moštveni vožnji.

Danes so seveda drugi trenerji, ki so izredno uspešni - Kavzar za slalom in Halzer za spust (sicer pa je selektor slovenske reprezentance za spust).

Po pripadnosti klubu pa sem najbolj ponosen na svojega sina, ki je vsakodnevno prisoten v klubu, je izredno aktiven, diha z brodarškim društvom in mu tako kot meni pomeni toliko kot življenje samo. Vem, da bo ostal zvest klubu, tudi če bi zopet prišli težki časi. Mnogi pa so aktivni le takrat, ko "sije sonce", ko pa ga prekrijejo temni oblaki, so že drugje, kjer se spet sončijo v uspehih.

• Kakšni so vaši načrti za naprej?

Če mi bo zdravje služilo, ne mislim menjati življenjskega stila. Še vedno smučam, sicer malokdaj, ampak ko enkrat začnem, se ne znam ustaviti. Še vedno tudi veslam. Danes si moram zato vzeti malo več časa kot v mladosti, pa vendar z užitkom v nekaj urah preveslam do Prusnika in nazaj. Vsako leto grem za nekaj dni tudi na Sočo in si dam duška na vseh najljubših področjih - se naplavam, naveslam, naužijem čistega zraka in neokrnjene narave.

Skoraj ves dan prebijem ob Savi. Vedno je potrebno kaj popraviti, idej za kaj novega pa tudi ne zmanjka.

Ob lepem vremenu se usedem na kolo, vsaj enkrat na teden pa se odpeljem do Radeč. Veliko sem med mladimi in delo in življenje med njimi me zelo veseli.

• Imate kakšno sporočilo za bralce Steklarja?

Naj gre za katero koli področje življenja, je potrebno vedeti, da brez dela ni uspeha. Če je človek prizadeven, tudi uspehi ne izostanejo. To polagam na srce tistim, ki ostajajo. Področje, kjer pa se človek dokazuje, si mora vsak najti sam.

Nanija sem srečala prvič. Da bi vnaprej kaj več zvedela o njem, sem se pred najinim srečanjem o njem pogovarjala s kar nekaj ljudmi, ki ga poznajo bolje. Iz besed vseh je bilo neko tiho spoštovanje do človeka, ki je vsem stvarjem, ki se jih je lotil v življenju popolnoma predan, od katerega so mnogi mladi črpali življenjsko modrost, mnoge med njimi pa je popeljal do uspehov in celo do slave. V lastni družini je vzgojil naslednika, tako da se za usodo društva ni bati.

Kot izredno pridnega, umirjenega in spoštovanja vrednega delavca se ga spominjajo tudi mnogi steklarji, zadnji, ki mu je pomagal pri prvih korakih na delu v Steklarni, je bil Ljubo Jorgič, danes uspešen brigadir. To pomeni, da znanja ni ohranjal le zase, znal ga je prenesti tudi na svoje sodelavce. Bil je vztrajen in pošten ter izredno preudaren delavec in človek. Pesnik svetovnega slovesa Goethe je nekoč zapisal: "Kadar delaš, delaj pametno in misli na konec". G. Nani se je tega dobro zavedal, delo je bilo zanj vedno eno najboljših sredstev za obogatitev življenja. To je upošteval tako v službi kot tudi pri drugih aktivnostih, pri katerih se je razdal.

V težaškem steklarskem okolju je malo pesniških duš, ljudje se dokazujejo s svojimi dejanji. Zato bi za konec uporabila že zapisano misel, katera mislim, da določuje njegovo življenjsko filozofijo in utemeljuje, zakaj vsak prosti trenutek prebije ob Savi:

"Voda, brez okusa si, brez barve, brez vonja, ne moremo te določiti, okušamo te, pa te ne poznamo. Življenju nisi potrebna: ti si življenje".

Pogovarjala se je
Marinka Anžlovar

ZDRAVNIŠKI NASVETI IZMENSKO - NOČNO DELO IN UTRUJENOST

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

V današnjem članku bi želeli razpravljati o izmenskem delu in vplivu tega dela na utrujenost oz. na zdravstveno stanje delavca. V Evropi sta izmensko in nočno delo v porastu in se širita na vedno več poklicev. Po nekaterih podatkih je na svetu že cca. 16% delavcev, ki opravljajo delo zunaj dnevnega delovnega časa. Osnovni biološki problem pri nočnem delu je vezan na motnjo v ciklusu budnost - spanje. Študije so pokazale, da morajo delavci, ki opravljajo delo konstantno ponoči, imeti proste vikende in rabijo približno 2 dni za ponovno prilagoditev na nočno delo v naslednjem tednu. Ženske, ki so običajno bolj obremenjene doma v gospodinjstvu, se zaradi utrujenosti težje prilagajajo izmenskemu delu. Čez 60% zaposlenih v izmeni toži o motnji spanja in utrujenosti.

Ti delavci spijo v povprečju 2 uri manj kot ostali, ki nočnega dela ne opravljajo. Pri njih je tudi kvaliteta spanja slabša. Kratkoročno skrajšanje spanja za 2 uri ne pušča bistvenih posledic. Če je pa spanje reducirano za 3 ure dnevno, pa vpliva v večji meri na dožemanje in obnašanje in privede do večjih motenj pri opravljanju normalnih delovnih nalog, ki

zahtevajo dožemanje, mišljenje in odločanje. Pri skupini šoferjev, ki so občasno opravljali nočno delo, so z meritvami električnih potencialov v možganih dokazali, da med vožnjo za trenutek zaspijo, posebno v drugem delu noči. Pri delavcih na bencinskih črpalkah in telefonistih so meritve pokazale, da naredijo največ napak pri nočnem delu. Tudi analiza černobilske nesreče, ki se je zgodila ob pol drugi uri ponoči, je pokazala, da je šlo za človeško napako.

Kot je iz zgoraj navedenih spoznanj razvidno, je vzrok večjega števila napak pri nočnem delu utrujenost, ki je posledica motnje v kvaliteti kot tudi kvantiteti spanja. Pri raziskavah vpliva trajanja izmenskega dela na zdravje človeka, se je pokazalo, da se tveganje za obolenje srčnožilnega sistema poveča za cca 40%, sprememba v smislu porasta krvnega pritiska pa za cca 25%. Prav tako se zvišajo vrednosti maščob v krvi. To so pa tisti dejavniki, ki so vzrok prezgodnjim obolenjem žilnega sistema v smislu poapnenja ožilja. Prav tako so pogosteje najdene težave na prebavilih pri delavcih, ki vršijo stalno izmensko delo.

Verjetno so vzroki tudi v neradni prehrani nočnih delavcev, obroki so bogatejši z maščobami, kajenje je intenzivnejše, stresne situacije so pogostejše. S tem v zvezi so motnje v funkciji živčnega sistema. Vse navedene spremembe potrjujejo usmeritve, da se nočno delo kot dolgotrajnejša obveznost regulira z zakonskimi predpisi (prepoved pri mladoletnih, nosečnicah, materah z majhnimi otroci). Nadaljnja oprostitev od nočnega dela pri ljudeh s prebavnimi obolenji, obolenji srčno žilnega sistema, pri obolenjih presnovnih organov, kot npr. sladkorna bolezen. Oprostitev nočnega dela starejših delavcev nad 50 let starosti.

Dr. Jože Toplak
Spec. za med. dela,
prometa in športa

(nadaljevanje v naslednji številki)

ZANIMALO VAS BO

V tem koticu časopisa vas iz meseca v mesec seznanjam s spremembami in pa zanimivostmi s kadrovskega področja in tudi tokrat ne bo drugače.

Z zadnjimi statističnimi podatki ste bili seznanjeni ob koncu meseca **APRILA 1999**, ki smo ga zaključili s skupnim številom 804 zaposlenih, med katerimi je bilo 355 žensk in pa 449 moških, med vsemi pa smo imeli tri pripravnike in 59 delavcev sprejetih za določen čas.

V **MAJU 1999** smo NA NOVO ZAPOSILILI 2 DELAVCA, in sicer:

Svoj dolg Slovenski vojski sta odslužila dva naša delavca, in sicer Aleksander Kumar, ki se je vrnil na svoje staro delovno mesto odnašalca stekla v PC razsvetljava in Dejan Savič, ki sedaj opravlja dela pregledalca stekla v Obratu pregleda.

Delovno razmerje so **PREKINILI TRIJE NAŠI DELAVCI**, in sicer: STAROSTNA UPOKOJITEV (2 delavca):

V mesecu maju sta svojo zaslužno upokojitev pričakala kar dva naša delavca in sicer Matija Koritnik, zaposlen kot vodja PC pogrnjena miza in pa Martin Tavčar, ki je do upokojitve opravljal dela dostavljalca orodja.

SPORAZUMNO (1 delavec):

Za sporazumno prenehanje delovnega razmerja se je v tem mesecu odločil Aleš Brajer, ki je bil zaposlen kot odnašalec paketov v obratu pregleda.

PRIRASTEK K DRUŽINI

Kar dva malčka sta osrečila svoji družini, in sicer:

Saljka Kovač, zaposlena kot pregledalka v obratu pregleda je že drugič osrečila svojega moža Simona, zaposlenega kot voznika viličarja, saj mu je tokrat rodila hčerko Melito.

Malček Nik pa je povečal družino Katji Okorn, zaposleni kot izvijalka klešč in pa njenemu izvoljencu Ivanu Oblaku, ki opravlja dela nabiralca 1 v PC razsvetljava.

POROČILI SO SE

V najlepšem mesecu leta sta si zvestobo obljubila naš delavec Vlado Kurnik, zaposlen kot ročni pihalec v PC razsvetljava in pa njegova izvoljenka Urška Žagar.

V rubriki **JUBILANTI** vam predstavljamo delavce, ki so svojo pripadnost firmi izkazali z dolgoletnim delom in so za to prejeli tudi jubilejno nagrado. V maju so to:

10 LET

Stojanka Ilič, zaposlena kot pregledalka 3

20 LET

Zdenka Mekše, Nada Odžič, Enisa Pilipovič, Ana Šeruga, vse zaposlene v obratu pregleda kot pregledalke, Dušanka Mitrič, ki opravlja delo izpihalke stekla v PC razsvetljava in pa Dragan Dakič in Zoran Zore, oba pa sta voznika viličarja.

30 LET

Stanislava Cigole, zaposlena kot prevzemna kontrolorka in pa Erno Rotar, ki opravlja dela dežurnega električarja.

Ob navedbah kadrovske spremembe, smo mesec MAJ 1999 zaključili s skupnim številom 803 zaposlenimi, med katerimi je 355 žensk in pa 448 moških, med vsemi je 59 delavcev sprejetih za določen čas in pa trije pripravniki.

ČESTITAMO VSEM!

Kadrovska služba
Sabina MEDVED

ZVEZDE GOVORIJO

Horoskop od 1.7. do 31.7.1999

Piše astrologinja Milena Zakrajšek

Ta mesec se boste vsi ovni, brez izjeme, bolj posvetili zasebnemu življenju kot pa delu, zato boste srečni in zadovoljni kot že dolgo ne. Na potovanju boste uživali. Neporočeni boste začeli razmišljati o zakonu.

Dopust boste preživeli v nadvse prijetni družbi in v lenarjenju uživali pretežni del meseca. Lepo vam bo, pa tudi nekaj energije za delovne uspehe si boste nabrali. Zlasti konec meseca, ko boste vedeli, da vas sodelavci pričakujejo.

Na nekaterih področjih se lahko pokažejo težave. S precejšnjo gotovostjo lahko napovem, da bodo med sporne točke zašli tudi ljubezenski odnosi. Morali se boste zamisliti, potem pa ljudem, ki vas imajo radi, posvetiti več časa.

Na dopust boste nekoliko počakali, saj morate postoriti še marsikaj, preden se za nekaj tednov predate lenarjenju na vročem soncu. Zanima vas tudi, kako se bo razpletlo z novo simpatijo? Če se boste potrudili, lahko računate na kaj več.

Manjša nezgoda se vam obeta na delovnem mestu, zasebno pa boste srečni kot že dolgo ne, saj vam bo šlo vse kot po maslu. Ker so zvezde na vaši strani, srečo lahko okusite tudi pri igrah na srečo. Uporabite srečne številke.

Povsod boste zaželeni, zato se pomešajte med ljudi, saj vas doma ne čaka nobeno presenečenje. Po 17. sprejmite le naloge, ki ste jim kos, da ne boste koga po nepotrebnem razočarali. Zadnje dneve pazite zlasti v prometu, saj veste, nesreča ne počiva.

Čas hitrih uspehov in osvajanj je sicer za vami, vendar se tudi zdaj na vašem nebu ne zbirajo temni oblaki. Ste dobro razpoloženi in ker ste poslušali nasvet, ste v dobri telesni formi, zato le urno na dopust. Posvetite se svojim konjičkom.

Po tako uspešnih nalogah si lahko mirne vesti privoščite počitnice, ki ste si jih letos resnično zaslužili. Privoščite si potovanje, o katerem že dlje časa sanjate. Na potovanju boste srečali zanimivo osebo, od katere se boste nekaj naučili. Morali si boste priznati, da nekaj pogrešate.

Preživeli boste čudovite počitnice in domov se boste vrnili še bolj zaljubljeni, kot ste odšli. Po 25. imate obdobje izredne vznemirljivosti. Kaže, da so vaše energijske rezerve neuničljive, zato vas zdravje in kondicija kljub naporom ne bosta postila na cedilu.

Ste malce slabe volje, ko gredo nekateri na počitnice, vi pa morate garati. A vam bo kljub temu vse šlo kot po maslu. Do 11. boste neverjetno podjetni. Uravnovešenost bo naredila vsak dan bolj znošen.

Nekaj je v zraku. Večinoma napetosti in nesporazumi. Nikar ne delajte vtisa, da ste požrli vse znanje tega sveta. To bo zlasti v prvem tednu doma oteževalo razmerje. Bodite nekoliko bolj razumevajoči do družine.

Na delovnem mestu so možnosti precej boljše. Zastavlja pa se vprašanje ali boste znali iz tega kaj iztisniti. Bodite zadržani pri izrekanju soglasja. Obljublajte le, če ste prepričani, da obljube želite izpolniti.

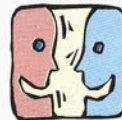
OVEN

BIK

DVOJČKA

RAK

LEV

DEVICA

TEHTNICA

ŠKORPIJON

STRELEC

KOZOROG

VODNAR

RIBI

ZAHVALA

Ob nenadni izgubi ljubega moža, očeta, dedka

Staneta KUHARJA

se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom ter znancem, ki so nam v teh najtežjih trenutkih življenja stali ob strani in nam kakorkoli pomagali. Zahvaljujemo se tudi godbi, pevcem in g. Germadniku za poslovilne besede. Prav tako iskrena hvala sindikatu za pomoč.

Žena Marija z družino.

